

pole
rezonance

Boštík - Dub - Škoda

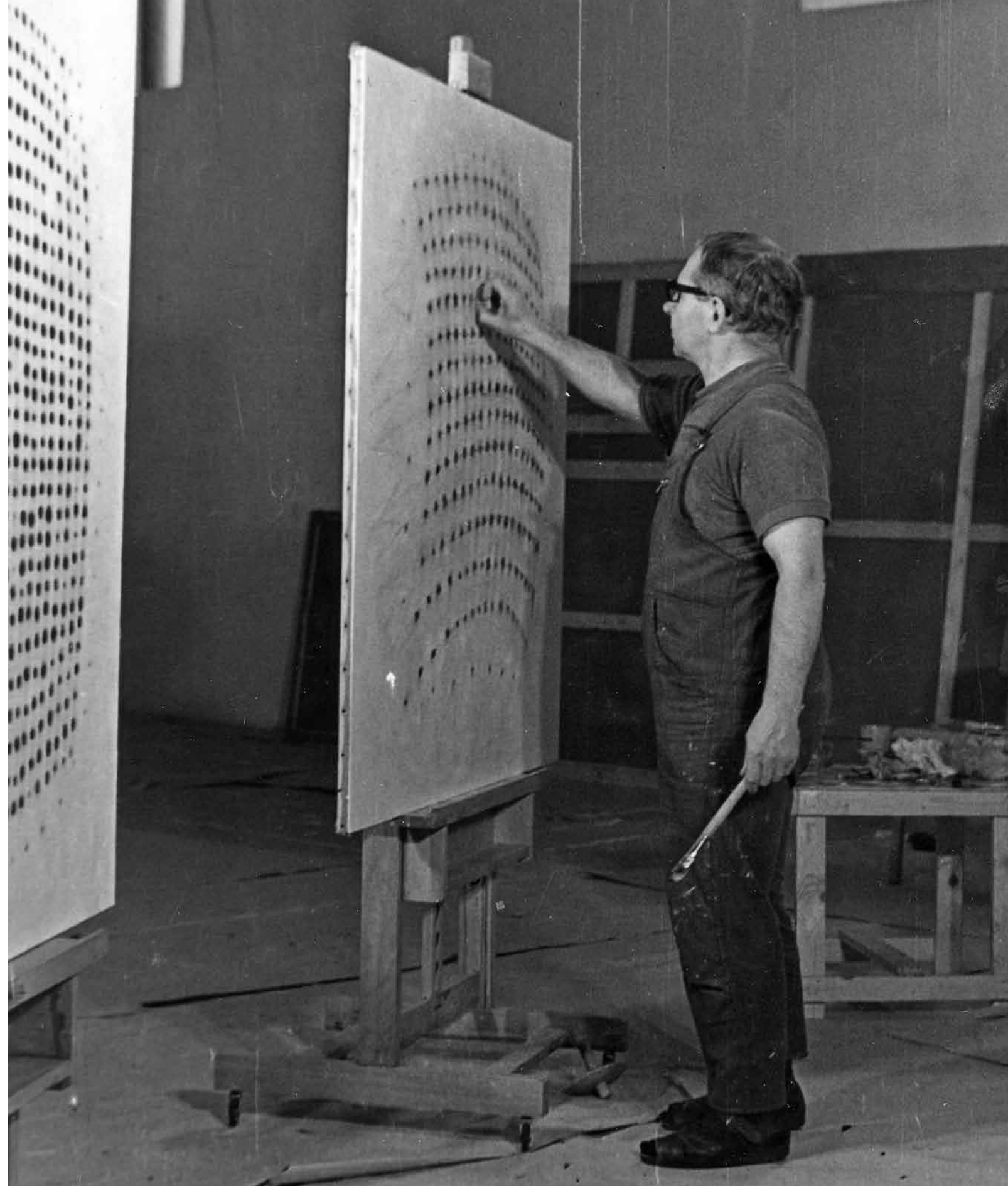
Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem

29. 9.–27. 11. 2016

„Moderní fyzika zavedla řadu nových pojmů a představ. Je to především představa prostoru jako silového pole s probíhajícími v něm siločarami, které se protínají v uzlových bodech, ve kterých se pak hromadí energie-hmota. Je to představa prostoru jako do sebe uzavřeného celku, ve kterém probíhá fyzikální dění. Pro náš účel je již jedno, představujeme-li si toto silové pole jako pole gravitační, elektromagnetické, pole subatomárních částic či jiné. Stačí prostě představa energetického prostředí, ve kterém se něco děje, něco vzniká či zaniká.“

Podkladová obrazová plocha je také takovým energetickým životadárným prostředím, kde něco vzniká, zaniká, až je vytvořen rovnovážný stav napětí a klidu. Můžeme se tedy na obrazovou plochu dívat také jako na pole. Na pole, na prostředí, které má také svůj život, své světočáry či siločáry, své uzlové body, které jsou důležité, které vytvářejí jakousi vnitřní strukturu, její vnitřní členění, a je dobře pro malíře, když ji pochopí, jak to ostatně malíři vždy, ať už vědomě či podvědomě, chápali a s touto skutečností spolupracovali.“

Václav Bošтік, Řád plochy. In: Martin Bošтік – Stanislav Vosyka – Jaromír Zemina, Václav Bošтік (1913–2005): K stému výročí malířova narození, 2013, s. 286.

Václav Bošтік na 1. mezinárodním malířském sympoziu Roudnice '70 maluje obraz Zakřivený prostor

O nezvyklém setkání a prvotní rezonanci

Roudnická galerie připravuje každoročně výstavu, jejímž prostřednictvím umožňuje divákům nahlédnout do svých sbírek. V uplynulých letech prezentovala několik autorských kolekcí prací na papíře i stěžejní soubory, jež tvoří fundament sbírkového fondu instituce. V minulém roce si výjimečnou kolekcí umění 60. let 20. století představou výstavou *Schránka pro ducha* připomněla dobu, kdy začala fungovat jako profesionální instituce v nově zrekonstruovaném sídle. Reprezentativní přehlídku oživily vstupy výrazných mladých tvůrců, kteří se ve svých pracích dotkli postupů a principů umělecké produkce 60. let a poukázali tak na myšlenky a přístupy, které zůstávají v umění uplynulého půlstoletí stále živé. Pestrou směsicí různorodých uměleckých výpovědí jedné generace tak proměnili v živý mezigenerační dialog.

Výstava **pole rezonance** na tento způsob práce navazuje. Ze sbírkového fondu galerie jsem vybrala obraz Václava Boštíka *Zakřivený prostor*. Dílo, které vzniklo v roce 1970 během 1. mezinárodního malířského sympozia Roudnice '70', patří mezi Boštíkovy vrcholné práce a zároveň mezi nejcennější akvizice roudnické sbírky. K účasti na výstavě jsem přizvala vizuálního umělce Petra Duba (*1976) a původem českého sochaře Žijícího ve Francii, Vladimíra Škodu (*1942). Petr Dub na výstavě představuje práci *Cheyenne Silver* (2013) oscilující na pomezí malby a objektu, v níž se podobně jako Václav Boštík, ale zcela po svém, vyrovnává s problémem obrazové plochy a směřováním tradičního závěsného obrazu. Právě setkání s malbami Petra Duba z cyklu *Porn Star Selection* na výstavě *Další ze způsobů jak nevytváret obrazy* v chebské galerii na podzim roku 2015 se pro mě stalo podnětem k úvahám o výstavě, jež by zprostředkovala dialog prací obou malířů. Setkání s obrazem *Cheyenne Silver* ve mně vyvolalo pocit, jako by mi před očima ožil Boštíkův obraz *Zakřivený prostor*, jako kdyby se pulzující barevné body z jeho plátna pokusily vyvázat z daného rádu a proniknout hlouběji do prostoru. Velmi na mě tehdy zapůsobilo, že přesto, že tvorba obou autorů stojí na zcela odlišných ideových pilířích, dospěli k obdobným vizuálním formám. Nedlouho poté následovalo další nečekané setkání. Odehrálo se v ostravské galerii, kde jsem měla poprvé možnost osobně se setkat s dílem Vladimíra Škody. Škodovy objekty mě zasáhly svou monumentalitou a oproštěnou formou, ale i ideovým pozadím, které v mnohém rezonuje právě s tématy, jimž se ve své tvorbě kontinuálně věnoval Václav Boštík. Zaujalo mě především Škodovo vibrující zrcadlo z leštěné nerezové oceli, které lze z jisté perspektivy chápat jako zachycení (Boštíkova) myšlenky energetického pole v prostoru a hmotě. Přivedlo mě k rozhodnutí, že výstava by neměla být jen dialogem, ale setkáním tří prací tří autorů rozdílných generací, pomyslným polem rezonance rozdílných uměleckých přístupů a myšlenek, které se však v určitých aspektech protínají.

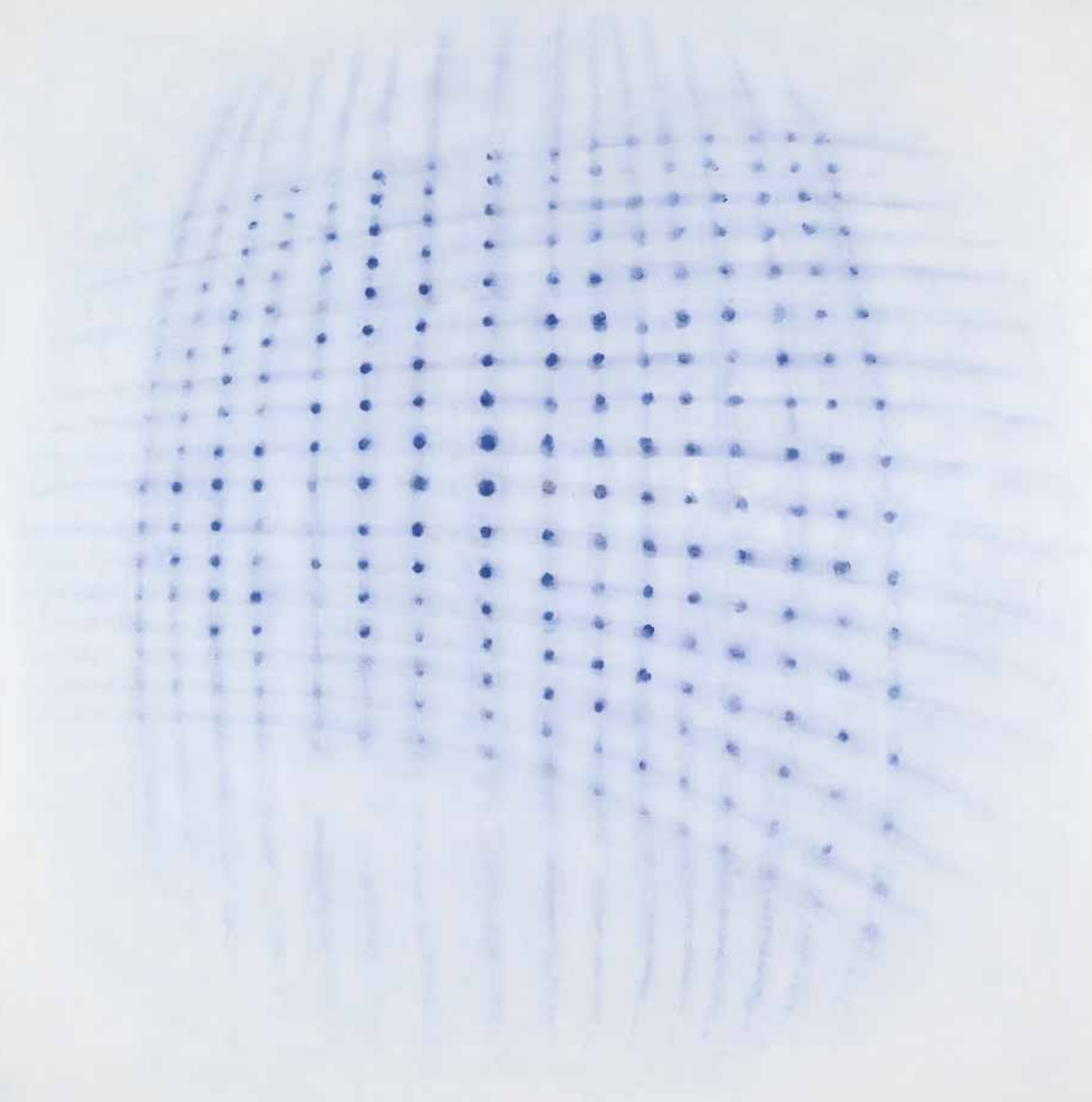
O Václavu Boštíkovi, silovém poli a výjimečném setkání v Roudnici

Jedním z prvních autorů, kteří se představili v nově otevřené roudnické galerii, byl malíř Václav Boštík. V roce 1967 zde prezentoval šest desítek pláten. K výstavě vyšel doprovodný katalog¹ s textem malířova blízkého přítele, vedoucího sbírky moderního umění Národní galerie Jaromíra Zeminy. Krátkými úvahami o umění, estetice i své vlastní tvorbě jej obohatil i sám autor. V jedné z nich, věnované vztahu obrazové plochy a tvaru, vyslovil názor, že „*Malba je, z formálního hlediska, ve své nezákladnější podobě členěním podkladové plochy. Tato plocha je silovým polem, v jehož uzlových bodech se shlukuje a hromadí hmota barvy, formuje se ve tvary a vytváří novou skutečnost, obraz našeho vesmíru. Obraz schopný dalšího rozvíjení. Plocha obrazu a tvar stojí přirozeně v opozici. Přitom však plocha volá po tvaru a tvar potřebuje ke svému rozvinutí plochu. A je v moci malíře, aby našel a užil ty prostředky, které jim oběma dovolí žít ve vzájemné shodě a jednotě.*“² Postihl tak své tehdejší tvůrčí směřování, v němž se propojoval soustředěný zájem o otázky malířské úsilím o postihnutí přírodních a vesmírných souvislostí ovlivněným hlubokou vírou i nejno-

vějšími poznatky z oblasti fyziky a astrofyziky. Úvahy na toto téma se do malířovy tvorby promítly s nezvyklou intenzitou právě v druhé polovině 60. let. Naplnění došly v grafickém cyklu *Pole (I-VIII)*, vytvořeném v roce 1965 technikou suché jehly, ale především v souboru několika maleb, variací na téma pole, které tehdy v Roudnici představil. Jedna z nich, *Pole modré* (1965) se po výstavě stala součástí roudnické sbírky. Boštíkovo tehdejší úsilí však kulminovalo v sérii čtyř obrazů, které vznikly během 1. mezinárodního malířského sympozia Roudnice '70, jehož byl aktivním účastníkem, iniciátorem a spoluorganizátorem. Také jeho zásluhou se v létě 1970 proměnila roudnická galerie v jeden velký ateliér, v němž se sešlo dvanáct malířů z různých koutů Evropy. Václav Boštík během sympozia vytvořil čtyři obrazy – *Zakřivený prostor* (GMU v Roudnici nad Labem), *Obraz pole* (GAVU Cheb), *Rýhování modré I* (Kolumba – Kunstmuseum des Erzbistums Köln) a *Rýhování modré II* (soukromá sbírka). Jak bylo s účastníky sympozia dohodnuto, daroval galerii jedno dílo. Společně s ředitelem Milošem Saxlem zvolili obraz *Zakřivený prostor*. Ten se měl stát - stejně jako vybrané práce ostatních účastníků - základním kamenem mezinárodní sbírky současného umění. Konání dalšího ročníku sympozia, původně zamýšleného jako bienále, i budování malířské sbírky s mezinárodní účastí však zhatily historické okolnosti. Tato skutečnost však neubrala nic na významu Boštíkova plátna ani celé autorovy kolekce uchovávané v roudnických sbírkách.³

pohled do výstavy Václava Boštíka v roudnické galerii (1967)

Václav Boštík, Zakřivený prostor (1970)

O Petru Dubovi a neustálém hledání

Tvorba Petra Duba se na první pohled odvíjí ve dvou paralelních liniích. Autor představuje na naší umělecké scéně ojedinělý případ umělce, který se věnuje malbě a konceptuálnímu umění zároveň. Pokud se však na jeho tvorbu zaměříme, zjistíme, že se tyto dvě tendence vzájemně prostupují a z hlediska umělecké výpovědi vytvářejí jeden koherentní celek, jenž se opírá o složité myšlenkové pozadí. Práce Petra Duba se zakládají na hluboké reflexi vlastní tvorby v kontextu současné umělecké produkce i pozice výtvarného umění ve společnosti. Dokládá to mimo jiné skutečnost, že je autorem v našem prostředí ojedinělé studie⁴ reflektující projevy lokální postkonceptuální malby v kontextu aktuálního diskurzu umění. Zejména ve své malířské tvorbě se pak často dotýká snad trochu domnělého sporu

Petr Dub, Cheyenne Silver (2013)

mezi konceptuálním uměním a klasickými výtvarnými médii, zastupovanými povětšinou právě malbou. Obvykle její pozici hájí, v duchu „konceptuální zápletky“ se však mnohdy neubrání tnout přímo do živého.

Pomineme-li, vzhledem k předmětu našeho zájmu, Dubovy instalace a site-specific projekty, a zaměříme pozornost pouze na autorova plátna – malby na pomezí obrazu a nízkého reliéfu, zjistíme, že od doby, kdy jako student pronikl do povědomí odborné veřejnosti, soustřeďuje svůj zájem na systematické prověřování vyjadřovacích možností závěsného obrazu. Jeho práce v podstatě představuje kontinuální výzkum založený na zkoumání aplikací výrazových prostředků – barvy, rukopisu, formy, resp. formátu, jež činí obraz obrazem. Jak podotkl v úvodní stati k autorově katalogu *Unframed/Reframed* Tomáš Pospiszył: „V Dubově práci se šťastně propojuje vizuální efektnost i pevný konceptuální základ tematizující limity malířského výrazu.“⁵ Právě v cyklu *Unframed* (2009), vytvořeném ještě během studií na Fakultě výtvarných umění v Brně, jako by se Petr Dub pokusil vyjít z bodu nula, když plátno zavěsil či adjustoval přímo na zeď. Mohlo by se zdát, že se tak hned na počátku dostal na nejzazší mez, za kterou již nelze zajít. Ve skutečnosti se ale ocitl na počátku hledání, které vedlo od maleb ponechaných zcela bez rámu – nejen toho zdobného, ale i bez rámu napínacího, jenž definuje plochu obrazu – k plátnům napínaným na rámy či spíše kostry nejrůznějších tvarů, spojeným s prověřováním výrazových možností základních malířských konstant - barvy a malířského rukopisu.

Cyklus *Porn Star Selection* (2013–2016), ze kterého pochází vystavená malba *Cheyenne Silver* (2013), na první pohled působí jako soubor monochromatických maleb. Autor přiřadil jednotlivým plátnům pseudonymy pornohereček. Pracuje tak s asociativní interpretací barev i samotného formátu kruhu. Malby tohoto cyklu však v sobě nesou intenzivní stříbřitý podtón vyvolávající pocit vzrušeného chvění. Dub chápe stříbrnou barvu jako antibarvu, s níž se pojí významově protichůdné asociace. Odkazuje do roviny duchovní, ale i ke kouzlu levného pozlátka, k estetické působivým, zneklidňujícím objektům nejasné funkce, do sféry designu, mnohdy chápaného v juxtapozici vůči současnému umění. Petr

Vladimír Škoda, *Miroir du temps (vibrant) / Zrcadlo času (vibrující)* (1999–2005)

vytvářet strojově a jejich povrch upravoval provrtáváním, frézováním a leštěním. Často je rozmísťoval do konstelací ilustrujících děje probíhající ve vesmíru. Jeho zájem doposud soustředěný na energii ukrytou uvnitř hmoty se přesunul na povrch. Postupným leštěním začaly povrchy koulí odrážet okolní svět, jenž se tak stával součástí vlastního díla. Tímto způsobem autor dospěl až k dokonalé odrazné ploše - zrcadlu. Tehdy poprvé zahlédl ve vyleštěné sféře fascinující zakřivený prostor, který nepodléhá pravidlům geometrie, s níž se obvykle setkáváme. Lesklý povrch koule, posléze její vnitřní stěny v podobě konkávního zrcadla, odrážející a deformující okolní prostředí, jej přiměl k úvahám nad subjektivitou lidského vnímání. Záhy se k zrcadlicí ploše přidružil pohyb. Chvějící se zrcadlo rozostřilo jasné kontury okolního světa. Jako by se stalo vyjádřením autorovy snahy postihnout proces proměny energie, resp. hmoty, jenž je základem všeho dění ve vesmíru, výrazem snahy o „zachycení jeho dynamické představy“. Dalo by se však také přirovnat k výseku silového pole. Na posledních výstavách Vladimíra Škody v Čechách se však objevily zrcadlové objekty, které ve svém odrazu realitu nezkrslují, ale vytvářejí obraz zcela nový. V hladkých zrcadlicích plochách opřených o zeď jako by se přelévala roztavená hmota. Svým tvarem evokují trhlinu v prostoru skýtající pohled do jiné dimenze.

- 1 / Václav Boštík, (Texty Václav Boštík, Jaromír Zemina.) Roudnice nad Labem 1967, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem.
- 2 / Ibidem, nestránkováno.
- 3 / Text je upraveným zněním autorčina textu věnovaného grafice *Pole I* a kolekci děl Václava Boštíka ve sbírkách Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem. Viz Nina Michlovská, Václav Boštík. Pole I. In: Nina Michlovská – Alena Potůčková (eds.), *50 uměleckých děl ze sbírek galerie moderního umění v Roudnici nad Labem*, Roudnice nad Labem 2014, s. 130.
- 4 / Petr Dub, *Vybrané postkonceptuální přístupy v současné české malbě*, Brno 2012.
- 5 / Tomáš Pospiszyl, Úvodní slovo, In: Petr Dub – Tomáš Pospiszyl, *Petr Dub. Reframed / Unframed*. 2010, nestránkováno.
- 6 / Úryvek z rozhovoru s Petrem Dubem otištěný v tomto katalogu na s. 15

Dub tak na pozadí opět rozehrává hru významů, v níž svoji nezastupitelnou roli sehrávají zvolené názvy, jež jsou svou popisností často v prudkém kontrastu s minimalistickou formou obrazu. Obvykle odkazují k nejrůznějším společenským fenoménům a nutí tak diváka k přemýšlení. Neboť jak sám autor poukazuje: „*Obraz je pro mne referenční pole, ve kterém se mohu poměřovat s tělesnou a mentální schránkou diváka, ale pochopitelně i s obecnými společenskými pravidly. Názvy cyklů, instalací nebo jednotlivých objektů pro mne proto představují nezbytné nastavení správného úhlu zrcadla.*“⁶

O Vladimíru Škodovi, dokonalých sférách a vibrujícím zrcadle

Vladimír Škoda často zmiňuje jako zlomový moment ve své umělecké tvorbě okamžik, kdy si při zpracování železa uvědomil zásadní omyl ve svém dosavadním počínání, skutečnost, že pracuje s určitou formou, kterou však během kutí železa nevidí, že dává tvar něčemu, co mu zůstává skryté v záři světla uvolňující se energie. Snad podvědomě, ale především vzhledem k přirozeným vlastnostem materiálu, jenž zpracovával, se mu pod rukama často objevovala koule. Na konci 80. let se proto vědomě přimkl k práci s jediným dokonalým geometrickým útvarem - koulí, či lépe řečeno sférou. V tomto přesvědčení ho navíc utvrdila četba architektonického spisu francouzského architekta Étienne-Louise Boulléého (1729–1799) a setkání s jeho utopickými architektonickými návrhy, založenými na práci s dokonalými geometrickými formami, zejména pak koulí. Uvědomil si, že ručním zpracováním kovu nikdy dokonalého tvaru koule nedocílí. Nechával proto dokonalé sféry

pohled do ateliéru Petra Duba, 2016

„Obraz je pro mne referenční pole, ve kterém se mohu poměřovat s tělesnou a mentální schránkou diváka, ale pochopitelně i s obecnými společenskými pravidly. Názvy cyklů, instalací nebo jednotlivých objektů pro mne proto představují nezbytné nastavení správného úhlu zrcadla. V podstatě jde o nastavení celkové trajektorie možného výkladu díla až o manipulaci s divákem. Obrazy mohou jistě existovat bez textu, ale na to, abychom o nich mohli mluvit a následně je interpretovat, stále potřebujeme slova.“

Petr Dub

O obrazu, jeho formě a podivných názvech

Rozhovor s Petrem Dubem

Na Tvé loňské výstavě *Další ze způsobů jak nevytvářet obrazy* v Galerii výtvarného umění v Chebu jsem poprvé viděla vystavené obrazy *Jordan Green* a *Cheyenne Silver* z cyklu *Porn Star Selection* (2013–2015). První, co mě při pohledu na ně napadlo, bylo: *Zakřivený prostor*. Připomněly mi obraz Václava Boštíka, který důvěrně znám z roudnické galerie. Jako by se pulzující body na jeho obraze rozprchly na všechny strany, snažily se uvolnit z plochy plátna a proniknout hlouběji do prostoru. Shodou okolností bylo tehdy o patro výš, ve stálé expozici chebské galerie vystaveno další ze čtyř Boštíkových pláten *Obraz pole*, které vytvořil v létě 1970 během roudnického sympozia. Tento silný vizuální zážitek mě okamžitě přivedl na myšlenku vystavit Tvé dílo pospolu právě s obrazem Václava Boštíka *Zakřivený prostor*. Připravit tak komorní výstavu, jež by se nezakládala na konfrontaci, ale na dialogu. Dialogu dotýkajícím se ryze malířských témat, jako je forma (a v Tvém případě taky formát) závěsného obrazu či řešení obrazové plochy. Tedy témat, kterými se dlouhodobě zabýval Václav Boštík, jak o tom ostatně svědčí i jeho poznámky v katalogu k jeho roudnické výstavě uspořádané v roce 1967 a zároveň otázek, jimiž se dlouhodobě zabýváš v rámci své malířské tvorby také Ty.

Když jsem o vystavených malbách přemýšlela, rozhodně mě nenapadlo, že by byly Boštíkovým obrazem inspirované. To ani v nejmenším. Zapůsobilo na mě to, že přesto, že jsou východiska vaší tvorby diametrálně odlišná, dospěli jste k obdobným vizuálním formám. Když jsme se potkali v Tvém ateliéru a společně si prohlíželi obrazy z cyklu *Porn Star Selection*, mezi které patří i *Jordan Green* a *Cheyenne Silver*, řekl jsi mi, že ten, kdo se zabývá abstraktní malbou dříve nebo později na Boštíka „narazí“. Jak jsi to tehdy myslel? Myslíš, že se oba soustřeďujete na obdobné „malířské“ otázky?

Já myslím, že je to docela přesný popis. Plánovaná výstava pro mne představuje srovnání formálně podobných výstupů, které jsou ovšem založeny na docela jiných pilířích. Osobně čtu Boštíka jako lyrika, až zenového mistra, zatímco já sám se ve svých věcech snažím opisovat aktuální neklid doby. Statut obrazu i umění jako takového se ve společenském kontextu za poslední století značně zkomplikoval a nakládat dnes s formalisticky abstraktním vyjadřováním pro mě znamená rozehrávat intelektuální hru s řadou pojmů „za obrazem“. Od historických kontextů až k současné situaci, kdy „pro oči nevidíme.“

Vzpomeneš si, kdy ses poprvé setkal s Boštíkovým dílem? A jak na Tebe zapůsobilo?

Je to docela zvláštní, ale s touto otázkou jsem si uvědomil, že mne k Boštíkovu dílu přivedly reinterpretace jeho díla od Václava Stratila. Se začátkem studia na FaVU v Brně jsem narazil na Václavovy fotografické reprodukce z cyklu *Boštík* (1997) a přišly mi neobvykle zneklidňující. Mám za to, že Boštíkův odkaz byl před dvaceti lety vnímán docela jinak než dnes a Václav Stratil byl v tomto ohledu prorokem. Zahlédl krátký meziprostor v objevování autora, ze kterého se dnes mimo jiné stala komerční ikona domácích aukcí, a dokázal si z něho vzít svůj kus, dokud to bylo ještě možné. V mém prvním setkání s Boštíkem je tedy podobně jako ve velké části mé práce konceptuální zápletka.

Za dílem Václava Boštíka se skrývá hluboká reflexe vlastní tvorby i obecně vztahu umění k okolnímu světu. V době, kdy na roudnickém sympoziu namaloval obraz *Zakřivený prostor*, soustředil se především na problematiku obrazové plochy a prostoru. Na rozdíl od jeho generačních soupeřů, jako byl třeba Jan Kotík, řešil problematiku prostoru a obrazové plochy vždy čistě malířskými prostředky, nikdy nepřistoupil k tomu, že by se vydal cestou pokoušení hranic závěsného obrazu směrem k trojrozměrnému objektu, což je pro Tebe již po několikaleté velké téma. Jak jsi k němu dospěl?

S koncem studia na vysoké škole jsem procházel autorsko-existenční krizí. Období proběhlých šesti let se mi zdálo jaksi „zadarmo“ a rozhodl jsem se proto zatřást krabicí, obrátit ji na ruby a vysypat z ní něco nového nebo ji celou zahodit. Výsledkem byla několikaletá pauza, ve které jsem se věnoval více site-specific instalacím z cyklu *Unframed* a *Know-how*, kdy jsem pracoval s plátnem aretovaným přímo na zeď mimo malířský rám, jenže s časem jsem si uvědomil, že jsem na ateliérové práci mentálně závislý. Přirozeně jsem se vrátil k mé bakalářské práci s názvem *Reframed* a začal jsem studentské věci na pomezí obrazu a objektu formálně očišťovat. Měl jsem tím časem už i zkušenosti z toho, jak se obraz chová „mimo rám“, což mi pomohlo oprostít se od představy, že povrch obrazu musí být pojednán specifickým rukopisem nebo dokonce konkrétním motivem. Tímhle obratem jsem si tak otevřel docela novou kapitolu, ve které jsem začal obraz vnímat více jako společenský symbol, než jako formální čtvercovou plochu, kterou je třeba vyřešit malířským způsobem. Posun k třidimenzionálnímu objektu pak byl pouze logickým řešením, jak si vytvořit vlastní abecedu znaků.

Petr Dub, *Jordan Green* (2013) a *Cheyenne Silver* (2014), GAVU Cheb, 2014

Tvé výstavy, někdy i jednotlivá díla, resp. cykly často nesou dost nezvyklé názvy, které odkazují k nejružnějším společenským fenoménům jako například *Rehabilitace v podmínkách mimosoudního vyrovnání spotřebitelských sporů* (Galerie Kvalitář, Praha) nebo *Estetika svádění* (Galerie Dům, Broumov). Týká se to ostatně i cyklu *Porn Star Selection*. Na výstavách ale návštěvník najde abstraktní, často až minimalistická díla. Chápu to správně, že pracuješ s určitou formou metafory, prostřednictvím které poukazuješ na problematické společenské fenomény nebo témata uměleckého provozu?

Významná část mé tvorby stojí na přesvědčení, že žijeme ve spektakulární době a přesto jsme ztratili schopnost číst obrazy. Paul Virillio mluví o „estetice mizení“, tedy o tom, že mediální obrazy našeho všedního života se střídají tak rychle, že z nich nedokážeme vytvářet trvalé zkušenosti. Tento konflikt mne extrémně zajímá. V podstatě pracuji s minimálním a abstraktním výrazem, protože mne baví nutit diváka koukat do prakticky vyprázdněné plochy a hledat smysl vztahů spojených s podobným vyjadřováním v dnešní době, kdy je abstrakce na jednu stranu považována za mrtvou a na stranu druhou zažívá nečekanou renesanci. Obraz je pro mne referenční pole, ve kterém se mohu poměřovat s tělesnou a mentální

schránkou diváka, ale pochopitelně i s obecnými společenskými pravidly. Názvy cyklů, instalací nebo jednotlivých objektů pro mne proto představují nezbytné nastavení správného úhlu zrcadla. V podstatě jde o nastavení celkové trajektorie možného výkladu díla až o manipulaci s divákem. Obrazy mohou jistě existovat bez textu, ale na to, abychom o nich mohli mluvit a následně je interpretovat, stále potřebujeme slova. Důležitá je pro mne navíc v celém problému časovost malby jako „pomalého média“.

„Časovost malby“ a „pomalé médium“. Co si pod tím představíš?

Často si při práci v ateliéru uvědomuji, že se malby stále držím, protože mne nutí zpomalit moji přirozenou hyperaktivitu. Musím ovládnout spoustu materiálu, pracovat ve vrstvách, čekat až barvy zaschnou, pozorovat a kontrolovat provázanost jednotlivých děl v cyklech, atd. Jde o docela jiný prožitek než s konceptuálními projekty, které pochopitelně mohou v čase trvat mnohem déle než namalování obrazu, ale jejich realizace obvykle pro autora představují průběžný zážitek, ke kterému se ovšem zpětně vracíme výhradně na základě zpětné (re)konstrukce. Umělecký objekt pochopitelně naopak stále obsahuje onen pro mne stále důležitý moment kumulace

určitého typu energie, o kterém se můžeme fyzicky přesvědčovat stále znovu. Malba je v podstatě systémem fyzického vrstvení vzpomínek. Podle Jamese Elkinse pak existuje obecný předpoklad, že při pohledu na obraz můžeme vždy znovu a znovu zažívat stejné fyzické chvění. Elkins ovšem píše tak pateticky, že jsem se rozhodl proti podobnému patosu bojovat a odtud pramení i pojem „antibarva“, který si spojuji s používáním stříbrné barvy. Ta pro mne na jednu stranu představuje důležitou kvalitu vytvářet cosi jako odrazovou desku, která diváka nepouští dovnitř obrazu, a na stranu druhou substancí ředící sytost ostatních barev. Proces běžného malířského vrstvení tak navíc komplikuji o schopnost kontroly nad konkrétním lomem světla. Metaforicky jde o snahu komplikovat právě onu schopnost kumulovat vzpomínky a jde vlastně o řízené popírání malby jako expresivního média. Stříbrná pro mne navíc zvláštním způsobem postrádá schopnost reprezentace, ale o podobných věcech bychom se mohli bavit hodiny.

Proč jsi pro svá plátna zvolil právě názvy *Jordan Green* a *Cheyenne Silver* a celý cyklus pojmenoval *Porn Star Selection*?

Celý cyklus je v podstatě poctou dílu Jana Šerých s názvem *Indexy*. Janovy práce sleduji dlouhodobě

a tento diptych z roku 2008 představuje citaci hesel z porno stránek, které jsou autentické, ale neobsahují explicitní sexuální výrazy. Na obou obrazech mne vždy fascinovalo, kolik emocionálního sdělení může vyjádřit čistý konceptuální text na černém podkladu. Počátkem nultých let jsem se poprvé začal zajímat o práci On Kawary, a když jsem později o jeho díle mluvil s Janem, vyrazilo mi dech zjištění, že jeho věci neznal a právě tyto „paralelní umělecké existence“ v kombinaci s jeho *Indexy* se staly inspirací pro cyklus obrazů pojmenovaných po uměleckých pseudonymech pornohereček. Každý z obrazů si přivlastňuje název určité barvy podobně jako ony. Samotná díla ovšem nikdy nevznikají s předobrazem konkrétní osoby a některé z hereček jsem zcela upřímně ani nikdy neviděl. Pracuji totiž s podobnými textovými daty jako Šerých. Důležitým pro mne zůstává postprodukční triángl a snaha o hledání nové interpretace za názvy barev. Žádná z hereček pochopitelně není modrá, zelená, stříbrná nebo dokonce zlatá, ale i přesto lze za jejich pseudonymy chápat cosi mnohem hlubšího ze vztahu estetiky a podprahového vnímání. Dodávání smyslovosti něčemu, co je založené na čistém spektaklu, je podle mne přesným odrazem naší doby.

Petr Dub, *Bez názvu*, z cyklu *Unframed*, 2009

výstava *Rehabilitace* v podmínkách mimosoudního vyrovnání sporných děl, Kvalitář, Praha 2013

***Porn Star Selection* je na první pohled cyklus zdánlivě monochromatických maleb kruhového formátu. Proč jsi zvolil právě kruh?**

Kruhový formát mne poslední dva roky doslovně fascinuje. Na rozdíl od obdélníku či čtverce má tu vlastnost, že nutí oko přemýšlet o objektu jako o středobodu nebo tečce na zdi. Kruh je geniální v tom, že se přirozeně soustředíme na jeho střed, ale naše pozornost plynule kontroluje jeho kontinuální hranu, kterou se osobně pokouším ve své práci tematizovat. Jde vlastně o takový geometrický Uroboros, který okamžitě funguje prakticky v jakékoli architektuře. A pokud bychom měli mluvit specificky o cyklu *Porn Star Selection*, můžeme kruh vnímat jako vztahující se k různým částem lidského těla. Nešlo mi nutně o ilustraci genitálií nebo jiných tělesných momentů, ale zpětně jsem si uvědomil, že naše fyziognomické vzezření je vždy měkké, protože na těle máme minimální množství pravouhlých znaků. Zkuste si jenom přenášet kruh na místo obdélníku a uvědomíte si, jak příjemně se nám bere do ruky, protože je v něm obsažena mnohem větší tělesnost než v pravouhlé geometrii, kterou považuji především za výsledek racionálního uvažování člověka. Vlastně mne napadá, že mne v daném problému zásadně ovlivnily knihy Petra Rezka – *Tělo věc a skutečnost* a *Architektonika a protoarchitektura*. Současně se tato rovina mé prá-

ce zvláštním způsobem dotýká sochařství, za které část okolí mou tvorbu považuje.

Výrazové možnosti barvy, forma a malířský rukopis – to jsou tedy základní konstanty, které – má-li parafrázovat název jedné z Tvých výstav – jsou prakticky spojené s tou věcí, kolem které se motáš?

Ano i ne. Moji učitelé ze mne chtěli mít malíře, teoretici a kurátoři uvozují texty o mé práci slovem „postkonceptuální“, zatímco já sám se považuji za vizuálního umělce, protože mi ani jedna z kategorií není nijak milá nebo ještě lépe – dostačující. Z pohledu zvenčí se může zdát, že jde o schizofrenní pozici, ale pro mne je jednoduše malířství příliš omezenou kategorií a naopak konceptuální umění příliš rozštělenou disciplínou. Docela jsem si oblíbil anglický pojem „framework“. Jednoduše bychom ono kouzelné sousloví rám-práce přeložili jako „rámec“, ale k jeho překladu patří i pojmy „soustava“, „struktura“, „kostra“ nebo „konstrukce“. Moje práce je pak trochu jako bungee jumping. Když už jsem jednou skočil, snažím se pohybem nahoru a dolů dostat – dopředu.

„Vibrující zrcadlo se v procesu mojí práce objevilo spontánně. Jestliže moje první sochy vyvolávaly spíše pocit všudypřítomného vesmírného hnutí, série zrcadel je založena na pohybu reálném, který dynamicky vyjadřuje přeměny hmoty, její přechody z jedné formy do druhé, umožňující vztahy mezi mikrokosmem a makrokosmem.“

Vladimír Škoda

Vladimír Škoda ve svém ateliéru, 2016

O proměnách hmoty a touze vstoupit do čtvrté dimenze

Rozhovor s Vladimírem Škodou

Milý pane Škodo, podobně jako v případě rozhovoru s Petrem Dubem si dovolím krátký úvodník. Tak trochu na vysvětlenou. Minulý rok v létě jsem navštívila Vaši výstavu *Energie* v Galerii výtvarného umění v Ostravě. Doposud jsem Vaše práce znala pouze z reprodukcí. Fyzicky jsem se tak na výstavě setkala s Vaší tvorbou poprvé a zapůsobila na mě jako zjevení. Zasáhla mě jak po stránce vizuální, svou oproštěnou minimalistickou formou, tak po stránce obsahové. Mnohé z vystavených objektů se dotýkaly otázek spojených s místem člověka ve vesmíru, s možností jeho poznání či vnímání prostřednictvím smyslů. Vedle monumentálních kyvadel kmitajících na pozadí konkávních zrcadel, mě zaujaly především objekty odrážející, respektive deformující svými zrcadlovými plochami okolní prostředí. Mezi nimi pak nejvíce *Zrcadlo času (vibrující)*, (1999–2005). Podobně jako v případě setkání s obrazy Petra Duba mi na mysli vytanula vzpomínka na obraz *Zakřivený prostor* od Václava Boštíka. Jako by jeho myšlenky o (obrazové) ploše jako dynamickém poli našly naplnění ve Vašem prostorovém objektu. Tento zážitek mě přivedl na myšlenku prezentovat Vaše dílo společně s obrazem Václava Boštíka *Zakřivený prostor* (1970) a plátnem Petra Duba *Cheyenne Silver* z cyklu *Porn Star Selection* (2013–2016) a připravit tak komorní výstavu, která by byla rozhovorem tří děl a tří autorů. V případě setkání obrazů Václava Boštíka a Petra Duba na mě silně zapůsobilo, že přesto, že jsou východiska jejich tvorby diametrálně odlišná, dospěli k obdobným vizuálním formám. Myslím, že pokud by se mohli oba autoři skutečně setkat, řeč by se pravděpodobně stočila především k „malířským tématům“ týkajícím se formy závěsného obrazu a řešení obrazové plochy. Když jsem přemýšlela o průsečících Vaší tvorby s tvorbou Václava Boštíka, napadlo mě, že možná uvažujete o podobných otázkách, ale volíte zcela odlišné výrazové formy. Myslíte si, že existují témata, která vás oba spojují?

V sedmdesátých letech, když jsem poznal Václava Boštíka, prostor, v jakém smyslu byl představován v architektuře a sochařství, pro mne neměl žádný význam. Setkání s Václavem Boštíkem a poznání jeho díla na mne mělo velký dopad. Vlivem kovářské techniky pro mne začal existovat pouze vnitřní prostor hmoty, který měl neurčitou a záhadnou formu, a to i pro fyziky a alchymisty. Euklidovská geometrie se pro mne začala zakřivovat teprve, když jsem ji poprvé aplikoval na povrch koule.

Ve Vaší monografii nazvané *de l'intérieur (z nitra)* jsem se dočetla, že jedním ze zásadních témat, která poutají Vaši pozornost, je proměna hmoty resp. energie. Téma, kterému se ve své tvorbě dlouhodobě věnoval také Václav Boštík. Jeho pozornost poutalo především v druhé polovině 60. let, kdy se zabýval obrazovou plochou. Chápal ji jako svého druhu silové pole, v němž dochází k neustálé proměně či přeskupování energie resp. hmoty. Jak jste k tématu hmoty a její proměny dospěl vy?

Podle slavné rovnice $E=mc^2$ jsou energie a hmota totéž. Pro mne se tato záhada hmoty začala ujasňovat v procesu kování ocele. Hrubé špinavé „železo“ se zahříváním tepelnou energií transformuje do červené, žluté, až bílé světelné barvy. Záhada blízká alchymistům, o které píše například Mircea Eliade ve své knize *„Forgerons et alchimistes“* („Kováři a alchymisté“), kterou vydalo v češtině v roce 2000 také nakladatelství Argo.

Dlouhou dobu jste se ve své tvorbě soustředil především na sférické formy. V čem Vás tolik zaujaly?

Sférická forma u mne představovala výsledek krize v procesu transformace jedné formy do druhé bez ztráty hmoty. V mojí práci se koule objevila v roce 1988, po praxi v kovárně. Abychom mohli kout a tvarovat ocel, musí se rozpálit v peci doběla. Když je železo zahřáté, tak je naplněné energií, která z něj odchází ve formě světla - člověk je oslněn, stejně, jako když koukáte do slunce a nevidíte kouli, ale jen neurčitý kotouč. Formu přestáváme vidět právě zahříváním ocele a vyzařováním světelné energie, která nás oslepuje a brání nám vidět přesný tvar právě vytvářeného díla. Výslednou vykovanou formu začínáme vidět teprve, až ocel vychladne. Když jsem koval, původně ručně, pak i na bucharech, vlastně jsem neviděl, co mi vzniká pod rukama a z přirozenosti jsem se tedy přiblížil ke kulovitému tvaru. Tehdy jsem se také shodou náhod setkal s knihou architekta francouzské revoluce Etienna Louise Boullée a když jsem si přečetl jeho text, rozhodl jsem se, že zvolím dokonalou formu, a to je koule.

Co vás přivedlo od sfér k objektům v podobě zakřivených zrcadel?

Stalo se něco, co jsem nečekal - dostal jsem se z vnitřního prostoru na povrch. Kované koule měly vždy povrch a v podstatě i tvar, který vycházel z vlastností hmoty, ta forma nemohla být nikdy dokonalá. Proto jsem si nechal čisté, dokonalé koule soustružit. Pak jsem do nich vrtal, různě jsem se snažil dostat do jejich nitra, ale ta hmota jako by zmizela. Jak byly

Vladimír Škoda, *Distortion - vision / Distorze - vize*, 2001

povrchy těch koulí hladké, stále dál jsem je leštil. Sféra byla výsledek výběru nejideálnější formy a postupným upřesňováním a zkvalitněním jejího povrchu zrcadlovým leštěním začala odrážet okolní prostor, který se stal součástí koncepce mého díla. Soustředil jsem se tedy přesně na opačnou věc než předtím, zajímala mě slupka, která odráží vnější prostor. Koule už nemusely být plné, šlo o jejich povrch a vesmír kolem. Leštěním vnitřní plochy koule automaticky vzniklo konkávní zrcadlo, základ celé optiky.

Jakou roli hraje v objektu *Zrcadlo času (vibrující) pohyb*?

Vibrující zrcadlo se v procesu mojí práce objevilo spontánně. Jestliže moje první sochy vyvolávaly spíše pocit všudypřítomného vesmírného hnutí, série zrcadel je založena na pohybu reálném, který dynamicky vyjadřuje přeměny hmoty, její přechody z jedné formy do druhé, umožňující vztahy mezi mikrokosmem a makrokosmem.

Když jsem několikrát pozoroval oblohu, měl jsem to štěstí, že hvězdná obloha byla díky atmosférické situaci celá vibrující. V přírodě i v samotné lidské existenci vibrace vyjadřuje úsilí, touhu a vzrušení,

věčnou potřebu hledání a pohybu. Vibrace nás váže k sobě navzájem, tak jako na prostředí, které nás obklopuje. Stejný mechanismus funguje i v díle *Zrcadlo času*. Vibrace jako bušení srdce v kovu, touha otevřít pomyslné virtuální dveře, přenést se za druhou stranu zrcadla a vstoupit tak do čtvrté dimenze.

Vzpomenete si, kdy jste se poprvé setkal s dílem Václava Boštíka a jak na Vás zapůsobilo? Setkali jste se někdy osobně?

S Václavem Boštíkem jsem měl tu čest poznat se osobně v Paříži. Byl to člověk menší postavy, který mě však fascinoval ne pouze jeho dílem, ale i skromností a přesností jeho názorů. Víím, že si mě také oblíbil, tak jako i moji práci, v té době ještě z kovaného železa. Možná jsem mu něčím připomínal jeho zesnulého přítele Jana Křížka, kterého jsem bohužel neměl možnost poznat osobně, pouze jeho dílo. Poté jsme s Václavem občas korespondovali, protože jsem bohužel neměl příležitost jezdit do Prahy. V Praze jsem byl několikrát pouze koncem 80. let, abych navštívil moji matku, která byla v tuto dobu již velmi nemocná. Při této příležitosti jsme se také několikrát setkali s Václavem Boštíkem v jeho ateliéru v Pařížské ulici.

Vladimír Škoda, *Galileo-Galilei*, 2004

Václav Boštík

* 6. 11. 1913 v Horním Újezdci

† 7. 5. 2005 v Praze

Studium

1937–1939 a 1945 AVU v Praze (prof. Willy Nowak, prof. Vladimír Pukl)

1933–1937 Vysoká škola architektury a pozemního stavitelství při ČVUT v Praze (profesura kreslení a deskriptivní geometrie)

Ocenění

2004 Medaile za zásluhy od prezidenta České republiky, Cena ministerstva kultury

Skupiny

od 1941 Člen UB

od 1961 Člen skupiny UB 12

Samostatné výstavy (výběr)

2015–2016 *Václav Boštík: Grafiky a kresby*, Galerie ASPEKT, Brno, ČR

2013–2014 *Václav Boštík: 100*, Galerie Zdeněk Sklenář, Litomyšl, ČR

2013 *Václav Boštík / Dělení prostoru, ke 100. výročí malířova narození*, Galerie Smečky, Praha, ČR

2012 *Václav Boštík: Zakřivené pole, 1970*, Galerie výtvarného umění v Chebu, ČR

2010 *Václav Boštík. 1913...2055*, Galerie hlavního města Prahy, ČR

2003 *Václav Boštík: Grafika*, Galerie ASPEKT, Brno, ČR

1999 *Práce z let 1936–1989*, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, ČR

1998 *Václav Boštík: výběr z díla, 1936-1997* Galerie ASPEKT, Brno
Václav Boštík: Kresby, Francouzský institut v Praze, ve spolupráci s Českým muzeem výtvarného umění v Praze, ČR

1997 *Václav Boštík: Kresby z let 1962–1981*, Galerie moderního umění v Roudnici n. L., ČR

Václav Boštík: Grafika z let 1945–1997, Galerie Zdeněk Sklenář, Litomyšl, ČR

1996 *Václav Boštík*, Turčianská galéria v Martině, Slovensko

1995 *Česká kresba 4: Václav Boštík*, Galerie umění Karlovy Vary, ČR

Václav Boštík: Výběr z díla, Galerie '60 / '70, Praha, ČR

Václav Boštík / Karl Prantl, Galerie UXA, Novara, It

1994 *Raimund Girke, Václav Bostik*, Galerie UCHER, Kolín nad Rýnem (s R. Girkem), SRN

1993 *Václav Boštík: Kresby, obrazy*, Dům U Rytířů, Litomyšl, ČR

Václav Boštík: Arbeiten auf Papier, Kupferstich-Kabinett,

Staatliche Kunstsammlung, Dresden, SRN

Václav Boštík, O sobě a o umění, Státní galerie výtvarného umění, Náchod, ČR

1993 *Václav Boštík: Osmdesát kreseb*, Galerie moderního umění v Roudnici n. L., ČR

1992 Galerie Lamainère-Saint-Germain, Paříž, Fr

1991 *Bostik: Bilder 1941–1991*, Kunstverein für Rheinlande und Westfalen, Düsseldorf, SRN

1990 Galerie Lamainère-Saint-Germain, Paříž, Fr

1989 *Václav Boštík, Staroměstská radnice*, Galerie hlavního města Prahy, ČR

1988 *Václav Boštík*, Galerie Lamainère-Saint-Germain, Paříž, Fr

Václav Boštík: Pastely, Ústav aplikované kybernetiky, Bratislava, SK

1987 *Obrazy a kresby*, Dům pánů z Kunštátu, Brno, ČR

1986 *Václav Boštík*, Divadlo hudby OKS, Olomouc, ČR

1984 *Václav Boštík: Kresby*, Ústav makromolekulární chemie ČSAV, Praha, ČR

1983 Malá síň Galerie Benedikta Rejta, Louny, ČR

1980 *Václav Boštík*, Galerie Geneviève et Serge Mathieu, Besançon, Fr

1977 *Václav Boštík*, Galleria Altro, Řím, It

1968 *Václav Boštík*, Nová síň, Praha, ČR

1967 *Václav Boštík*, Galerie výtvarného umění v Roudnici n. L., ČR

1957 *Václav Boštík*, Alšova síň Umělecké besedy, Praha, ČR

Skupinové výstavy (výběr)

2009 *V spektru rozmanitosti: 11+1*, Dům U Zlatého prstenu, Praha, ČR

2004 *Umění je abstrakce: Česká vizuální kultura 60. let*, Staatliches Museum für angewandte Kunst, Mnichov, SRN

2004 *Blízká vzdálenost/ Közeli távolság/ Proximate Distance*, Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, HU

2003 *Umění je abstrakce: Česká vizuální kultura 60. let*, Jízdárna Pražského hradu, Praha, Uměleckoprůmyslové muzeum v Brně, ČR

Václav Boštík, Jan Křížek, Jiří Mrázek, Galerie Benedikta Rejta, Louny, ČR

2000 *Současná minulost: Česká postmoderní moderna 1960-2000*, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou, ČR

Aktuální nekonečno, Městská knihovna, Praha, ČR

1996 *Novozákonní motivy v českém umění 20. století*, Galerie moderního umění v Roudnici n. L., ČR

1995 *Starozákonní motivy v českém umění dvacátého století*, Galerie moderního umění v Roudnici n. L., ČR

1994 *Europa, Europa: Das Jahrhundert der Avantgarde in Mittel- und Osteuropa*, Kunst- und Ausstellungshalle der Bundesrepublik Deutschland in Bonn, SRN

Ohniska znovuzrození, Městská knihovna, Praha, ČR

Der Riss im Raum, Martin-Gropius-Bau, Berlín, SRN

1993 *Poesie racionality. Konstruktivní tendence v českém výtvarném umění šedesátých let*, Valdštejnská jízdárna, Praha, ČR

1992 *Prague – Bratislava: D'une génération, l'autre*, Musée d'Art Moderne de la ville de Paris - ARC au Couvent des Cordeliers, Paříž, FR

1991 *Tradition und Avantgarde in Prag*, Rheinisches Landesmuseum, Bonn, SRN

1990 *Neue Blätter aus der ČSSR*, Kupferstichkabinett, Drážďany, SRN

Polyformie - Kunst als subversives Element Tschechoslowakei 1939-1990, Martin-Gropius-Bau, Berlín, SRN

1988 *Linie / barva / tvar*, Dům U Kamenného zvonu, Praha, ČR

1985 *Wspolczesna sztuka czeska. Druga kolekcja Janiny Ojrzyskiej*, Galeria Bałucka, Łódź, PL

1984 *Zeitgenössische Kunst der ČSSR*, Galerie Dialog e. V., Berlín, SRN

1983 *8 Künstler aus Prag in München*, Künstlerwerkstätten, Mnichov, SRN

1968 *Nová citlivost. Křížovatka a hosté*, Dům umění města Brna, ČR

1964 *Tvůrčí skupina UB 12*, Galerie Nová síň, Praha, ČR

1953 Členská výstava Umělecké besedy, Valdštejnský palác, Praha, ČR

1942 Členská výstava Umělecké besedy, Studijní ústav, Zlín, ČR

Zastoupení ve sbírkách

Národní galerie (ČR)

Galerie hlavního města Prahy (ČR)

České muzeum výtvarných umění v Praze (ČR)

Moravská galerie Brno (ČR)

Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou (ČR)

Galerie výtvarného umění v Chebu (ČR)

Galerie umění Karlovy Vary (ČR)

Galerie Klatovy / Klenová (ČR)

Oblastní galerie v Liberci (ČR)

Galerie Benedikta Rejta v Lounech (ČR)

Severomoravská galerie v Ostravě (ČR)

Východočeská galerie v Pardubicích (ČR)

Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem (ČR)

Krajská galerie ve Zlíně (ČR)

Centre Georges Pompidou Paris (Fr)

Menil Foundation Houston (USA)

Muzeum Sztuki Łódź (Pl)

Muzeum Narodowe Wroclaw (Pl)

Václav Boštík, 1970

Petr Dub

*30.12.1976 v Brandýse nad Labem

www.petrdub.cz

www.reframed.net

Studium

2009–2012 Fakulta výtvarných umění VUT v Brně, doktorandský program (Václav Stratil)

2003–2009 Fakulta výtvarných umění VUT v Brně, Ateliéry malířství 1–3 (Petr Veselý; Martin Mainer; Petr Kvíčala)

2005 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze, Ateliér konceptuální a intermediální tvorby (Jiří David, Milan Salák)

2003 Soukromá Vyšší odborná škola umění ve Zlíně, Obor Užité malba (René Hábl, Pavel Preisner)

1998–1999 Akademie sociálně umělecké terapie – Tábor

Ocenění

2016 Držitel tvůrčího stipendia Ministerstva kultury České republiky / MKČR, ČR

2011 Finalista Essl Art Award 2011 / Galerie hlavního města Prahy, ČR

2010 Finalista The Sovereign European Art Prize / Barbican Centre, Londýn, GB

2009 Finalista ceny Exit 09 / Galerie Emila Filly, ČR

Nominace na cenu Start Point Výběr z nejlepších evropských diplomových prací / Gallery Klatovy Klenová, ČR

Cena děkana / FaVU VUT v Brně, ČR

2008 Cena rektora / VUT v Brně, ČR

2. místo, sekce fotografie / Mezinárodní bienále, Chapingo, MX

2007 Ateliérová cena / FaVU VUT v Brně, ČR

Jiné

2015 Předseda Spolku Skutek (www.spolekskutek.cz)

Samostatné výstavy (výběr)

2016 *Šťastní a veselí*, Galerie Lauby, Ostrava, ČR

Domovní znamení, Galerie Nika – malá galerie UMPRUM, Praha, ČR

2015 *In-sue-lie*, Galerie 207, UMPRUM, Praha, ČR

Deník přeživší, Fait Gallery, Brno, ČR

Estetika svádění, Galerie Dům, Broumov, ČR

2014 *Další ze způsobů jak nemalovat obrazy*, GAVU, Cheb, ČR

Panic Room, Galerie Karlín Studios (s Matějem Al-Ali a Tomášem Moravcem), Praha, ČR

2013 *Rehabilitace v podmínkách mimosoudního vyrovnání spotřebitelských sporů*,

Galerie Kvalitář, Praha, ČR

Co všechno bychom mohli udělat, pokud bychom nevěděli jak, Galerie TIC, Brno, ČR

2012 *Pole Position*, Galerie SPZ, Praha, ČR

Je to prakticky spojený s tou věcí, kolem které se motáš, Galerie Ars

(se Zdeněkem Porcalem), Brno, ČR

2011 *Kustodka – Start Up*, Galerie hlavního města Prahy, Dům U Zlatého prstenu, ČR

Chemnitz.cz – práce věnované konci světového pořádku, Galerie Weltecho,

Chemnitz, DE

2010 *Velké ambice*, Galerie Půda, Jihlava, ČR

2008 *Reframed – House Of Dublon*, Galerie mladých, (s Janou Bernartovou), Brno, ČR

Skupinové výstavy (výběr)

2016 *Shaped Canvas*, Galerie NTK, Praha, ČR

2015 *Nord Art 2015*, Kunstwerk Carlshütte, Búdelsdorf, DE

Výstava, kde hanba nebýt a chyba vystavovat, Galerie Kvalitář, Praha, ČR

Výchozí pozice, Galerie Emila Filly, Ústí nad Labem, ČR

2014 *Fotograf Festival 2014: Vidět a věřit*, Praha, ČR

Espace de L'Espèce: Beyond The Abstract And The Concrete, Kunstfabrik HB55, Berlín, DE

Nulla Dies Sine Linea – postkonceptuální přesahy v české kresbě, Galerie Emila

Filly, Ústí nad Labem, ČR

L'Espèce de L'Espèce: Beyond the abstract and the concrete, Kunstfabrik hb55, Berlín, DE

2013 *Poison Green*, Czech Centre Gallery, New York, USA

RED8, Galerie VŠUP, Praha, ČR

Od moderny po současnost, Muzeum města Brna, ČR

2012 *PAF – sekce animace urbanismu*, Umělecké centrum univerzity Palackého, Olomouc, ČR

4+4 dny v pohybu - 17. ročník mezinárodního festivalu současného umění, Casíno

Pařížská, Praha, ČR

Geometrův zlý sen, Topičův salon, Praha, ČR

Preview, Fait Gallery, Brno, ČR

2011 *No Borders. Appeal to Heaven*, Dvorac Sec Contemporary, Praha, ČR

Polohy současné abstrakce, Galerie hlavního města Prahy, ČR

Essl Art Award 2011, Galerie hlavního města Prahy, ČR

2010 *The Sovereign European Art Prize*, Barbican Centre, Londýn, GB

Exit/A.A.O., Kunstraum Kreuzberg/Bethanien, Berlín, DE

Genesis, The Rag Factory, Londýn, GB

Zastoupení ve sbírkách

Artbanka Museum of Young Art (ČR)

Dvorac Sec Contemporary (ČR)

Fait Gallery (ČR)

JHK archiv (ČR)

Kvalitář (ČR)

Galerie Ad Astra (ČR)

Galerie Ars (ČR)

Galerie Arskontakt (ČR)

Galerie Němeček (ČR)

Sbírka Jakuba a Kateřiny Havrlantových (ČR)

Galerie výtvarného umění v Chebu (ČR)

Sbírka Marek (ČR)

Sbírka Jiřího Valocha (ČR)

Sbírka Dermonda F. Desmonda (IFSC House, IRE)

Sbírka Thorira Gunnarsona (IS)

Petr Dub ve svém ateliéru, 2016

Vladimír Škoda

* 22.11.1942 v Praze

www.vladimirskoda.net

Studium

1970–1972 Ecole National Supérieure des Beaux-Arts (Národní vysoká škola krásných umění), Paříž, Césarův ateliér

1968–1969 Fakulta umění, Ecole des Arts Décoratifs (Škola dekorativních umění), Grenoble

1960–1967 Studuje kresbu jako autodidakt a zajímá se také o malbu

1958–1960 Vyučil se soustržníkem-frézařem

Ocenění

1977 Držitel příspěvku na první samostatnou výstavu Volume = 3,14dm³, Galerie Ilanne, Paříž

1985 Držitel tvůrčího stipendia Fonds d'initiation à la création – FIACRE

1986 Laureát stipendia monumentálního umění, Ivry-sur-Seine (výstava Œuvres 1976–1986, CREDAC – Galerie Fernand Léger, Ivry-sur-Seine)

1990 Držitel tvůrčího stipendia Villa Medici hors les murs, New York

Pedagogické působení

1994–2007 Profesor na Ecole des arts décoratifs, Štrasburk

1985–1994 Profesor na Ecole National Supérieure des beaux-arts, Marsej

1980–1985 Profesor na Ecole National Supérieure des beaux-arts, Le Havre

Samostatné výstavy (výběr)

2016 *Reflets de l'étoile*, Apollonia, Strasbourg, Fr

Accélérateur d'espace, L'Aspirateur – Lieu d'art contemporain, Narbonne, Fr

Vladimir Skoda a Marc Van Cauwenbergh, Art Radial Contemporain, Štrasburk, Fr

2015 *Vladimír Škoda: Espace virtuel (Virtuální prostor)*, Galerie umeni, Karlovy Vary, ČR

Vladimír Škoda: Energie, Galerie výtvarného umění v Ostravě, Ostrava, ČR

Vladimír Škoda: 21, Galerie Caesar, Olomouc, ČR

Vladimir Skoda a Nathalie Leroy-Fiévée, Raisonance des contrasts, Centre d'art contemporain de la Matmut, Château de Saint Pierre de Varengueville, Fr

2014 *Polarité*, Galerie Wittenbrink, Mnichov, SRN

Constellations, Campredon Centre d'art, L'Isle-sur-la-Sorgue, Fr

Sphères, Musée Museum Départemental des Hautes-Alpes à Gap, Fr

Pendule, Arsenal-Musée de Soissons: site de l'abbaye Saint-Jean-des-Vignes, Soissons, Fr

Vladimir Skoda, v rámci Temps des collections, Musée Le Secq des Tounelles, Rouen, Fr

2013 *Danaé*, In situ - Patrimoine et art Contemporain, Musée Fleury, Lodève, Fr

De l'intérieur, Espace d'art contemporain, Colmar, Fr

2012 *Négative – Positive*, AP atelier, Praha, ČR

2011 *Passager dans l'atelier: Vladimir Skoda*, v rámci *Sur mesures*, Musée Réattu, Arles, Fr

Trou blanc, Carré Saint Anne, Montpellier, Fr

2010 *Miroirs du temps*, galerie AL/MA, v rámci *Casanova forever*, org. FRAC Languedoc Roussillon, Montpellier, Fr

2009 *Le monde entre l'amour et la folie*, Musée Denys-Puech, Rodez, Fr

2008 *Visions du monde*, Musée du Temps, Besançon, Fr

2007 *Quatrième dimension (Čtvrtá dimenze)*, Národní galerie v Praze - Veletržní palác, Francouzský institut v Praze, Praha, ČR

2006 *Specchio del tempo*, Galleria Civica d'Arte Moderna, Rocca Albornoiana, Casa Romana, Ponte delle Torri, Basilica di San Salvatore, Spoleto, It

2005 *Pluie sidérale*, Centre d'Art Contemporain, le Creux de l'Enfer, Thiers, Fr

2004 *Riflessi celesti e meccaniche galileane*, Abbazia San Zeno, Chiesa di Santa Maria della Spina, Teatro Verdi, Centro Ricerche Enel, Pisa, It

2002 *Distortion - Vision*, Le 10neuf, CRAC, Montbéliard, Fr
FIAC (Galerie Baudoin Lebon), Paris

1999 *Lepty*, Galerie Václava Špály, Prague - 1968 - Paris, Praha, ČR

1997 *Vladimir Skoda. Skulpturen 1995–97*, Galerie Springer, Berlin, SRN

1995 *Konstelace*, Galerie Rudolfinum, Praha, ČR

1992 *Eclipses*, Les Moulins Albigeois, Albi, Fr

1991 *Vladimír Škoda, Kresby*, Galerie Studio Opatov, Praha, ČR

1988 *Vladimir Skoda, Oeuvres 1975–1986*, Musée des Beaux-arts André Malraux, Le Havre, Fr

1987 *De l'intérieur*, ARC – Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Paříž, Fr

La Criée – Halle d'Art Contemporain, Rennes, Fr

1984 *Neue Skulpturen*, Galerie Wittenbrink, Regensburg, SRN

1982 Galerie Geneviève et Serge Mathieu, Besançon, Fr

1977 *Volume = 3,14dm³*, Galerie Ilanne, Paříž, Fr

1976 Galerie UXA, Novara, It

1975 Galleria Primo Piano, Řím, It

Skupinové výstavy (výběr)

2016 *Art Paris Art Faire* (galerie Hoffmann, Galerie Baudoin Lebon) Grand Palais, Paříž, Fr

2015 *Art Safari 30 de luxe*, Studio Bubec, Praha, ČR

2011 *Incandescence*, (Vladimír Škoda, Bernard Moninot, Christian Jaccard), Musée des Beaux-arts, La Cohue, Vannes, Fr

Round and Round and Round, part 2, díla ze sbírky FRAC Ile-de-France, Château de Rentilly, Fr

2007 *Avec les Maîtres*, Marseille Artistes Associés 1977–2007, Musée Cantini, Marseille, Fr

2006 *Le noir est une couleur*, Hommage vivant à Aimé Maeght, Fondation Maeght, Saint Paul de Vence, Fr

2005 *Parcours # 1 – collection de MAC/VAL*, Musée d'Art Contemporain du Val-de-Marne, Vitry-sur-Seine, Fr

2000 *Cosmos*, Palazzo Grasi, Venezia, It, Cosmos. Del romanticismo a l'avanguardia, 1801–2001, Centre Culturel Contemporain, Barcelone, Catalogne, ES

1999 *Cosmos*, Musée des Beaux-arts, Montréal, CAN

1996 *Made in France 1947–1997. Cinquante ans de création en France (Sto let tvorby ve Francii)*, Centre Georges Pompidou, Paříž, Fr
Dawn of the magicians? Art, Science, Society at the Turn of the Millennium, Národní galerie v Praze - Veletržní palác, Praha, ČR

Zastoupení ve sbírkách

Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris (Fr)

MAC/VAL - Musée d'Art Contemporain du Val de Marne, Vitry-sur-Seine (Fr)

Centre Georges Pompidou, Paříž (Fr)

FRAC Limousin (Fr)

FRAC Languedoc Roussillon (Fr)

FRAC Franche-Comté (Fr)

Musée Cantini, Marseille (Fr)

FRAC Provence-Alpes-Côte d'Azur (Fr)

FNAC Paris (Fr)

Musée d'Art et d'Histoire, Belfort (Fr)

Centre d'Art Contemporain, Vassivière (Fr)

FRAC Alsace (Fr)

FDAC Seine-Saint-Denis

Galerie Středočeského kraje v Kutné Hoře (ČR)

FRAC Ile-de-France (Fr)

Národní galerie v Praze (ČR)

Gemaldegalerie Neue Meister, Drážďany (SRN)

Musée Réattu, Arles (Fr)

Musée des Beaux-arts, La Cohue, Vannes (Fr)

Vladimír Škoda, 2016

Bibliografie

Katalogy

Václav Boštík. *Zakřivené pole / Gekrümmtes Feld*, 1970. (Text Marcel Fišer.) Cheb 2012, Galerie výtvarného umění v Chebu.

Václav Boštík. *Kresby z let 1962–1981*. (Text Miroslava Hlaváčková.) Roudnice nad Labem 1997, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem.

Václav Boštík. *Osmdesát kreseb*. (Texty Václav Boštík - Jaromír Zemina.) Roudnice nad Labem 1993, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem.

Petr Dub, *Další ze způsobů jak nevytvářet obrazy*. (Text Marcel Fišer.) Cheb 2014, Galerie výtvarného umění v Chebu.

Vladimír Škoda: *de l'intérieur/ z nitra*. (Texty Évelyne Artaud – Miroslava Hájek – Jean-Pierre Luminet – Vladimír Škoda – Pierre Watt.) Saint-Denis (Francie) 2013.

Vladimír Škoda / *Quatrième dimension*. (Texty Miroslava Hájek - Richard Leydier - Helena Musilová.) Praha 2007, Národní galerie v Praze.

Vzpomínka na 1. mezinárodní malířské symposium Roudnice '70. (Texty Alena Potůčková - Miloš Saxl – Andrea Turjanicová – Jaromír Zemina.) Roudnice nad Labem 2010, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem.

Publikace

Nina Michlovská – Alena Potůčková (eds.), *50 uměleckých děl ze sbírek galerie moderního umění v Roudnici nad Labem*, Roudnice nad Labem 2014.

Petr Dub, *Vybrané postkonceptuální přístupy v současné české malbě*, Brno 2012.

Petr Dub – Tomáš Pospiszyl, *Petr Dub. Reframed / Unframed*, 2010.

Karel Srp (ed.), *Václav Boštík. O něm a s ním*, Praha 2013.

Karel Srp, *Václav Boštík*, Praha 2011.

Martin Boštík – Stanislav Vosyka – Jaromír Zemina, *Václav Boštík (1913–2005): K stému výročí malířova narození*, 2013.

Odkazy

www.petrudub.cz

www.vladimirskoda.net

Vystavené práce

Václav Boštík, *Zakřivený prostor* (1970)
olej, plátno, 123 x 123 cm
Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, O 505
foto: Martin Polák

Vladimír Škoda, *Miroir du temps (vibrant) / Zrcadlo času (vibrující)*, (1999–2005)
nerezová zrcadlově leštěná ocel, elektrický motor,
Ø 96 x 15 cm, soukromá sbírka, Francie
foto: © Siegfried Wameser / © Adagp

Petr Dub, *Cheyenne Silver* (2013)
(z cyklu *Porn Star Selection*, 2013–2016)
akryl, syntetické laky, dřevo, plátno, Ø120 cm
majetek autora
foto: Zdeněk Porcal

Katalog vydala Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, příspěvková organizace Ústeckého kraje, v roce 2016 k výstavě *pole rezonance / Václav Boštík - Petr Dub - Vladimír Škoda* uskutečněné v rámci volného výstavního cyklu *Pohledy do sbírek v době* od 29. 9. 2016 do 27. 11. 2016 v budově zámecké jízdárny – sídle Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem.

Výstavu podpořilo Ministerstvo kultury České republiky.

Zvláštní poděkování paní Renatě Leroy-Vávrové a Petře Mazáčové.

Autorka: Nina Michlovská

Text: Petr Dub, Nina Michlovská, Vladimír Škoda

Kurátorka za GMU v Roudnici nad Labem: Petra Mazáčová

Grafické řešení: Nina Michlovská, Kateřina Vykouková

Fotografie: archiv autorů, archiv GMU, Petr Dub (s. 12/13, 27), Massimo Lenzo (s. 21), Martin Polák (s. 8) Zdeněk Porcal (s. 9, 15, 16, 17), Miloš Saxl (s. 5, 7, 25), Pavel Sonnek (s. 29), Vladimír Škoda (s. 18/19), Siegfried Wameser (s. 10)

Tisk: Wendy s. r. o.

Náklad: 150 ks

Fotografie na obálce: *Cheyenne Silver* (2013), pohled do ateliéru Petra Duba, 2016, foto: Petr Dub

ISBN: 978-80-87512-54-8

